

[* si@schillerinstitut.dk](mailto:si@schillerinstitut.dk) * www.schillerinstitut.dk *

Løs flygtningekrisen ved at realisere en ny, epokeskabende vision for fremtiden

Af Helga Zepp-LaRouche

7. oktober 2015 – Den fortsatte tilspidsning af flygtningekrisen deler grundlæggende set Tyskland i to lejre: På den ene side flertallet – stadig væk – af mennesker, der reagerer på flygtningenes nød som gode samaritanere og med en eller anden aktiv indsats hjælper med at afbøde denne nød. Forbundskansler Merkel har med sin ene sætning: »Det klarer vi!« givet stemningen hos dette flertal verbalt udtryk. Og så findes der en anden del, der strækker sig fra CSU-leder Seehofer, over indenrigsminister de Maziere og til Schäubles svigersøn Thomas Strobl, Markus Söder og Alternativ for Tyskland (AFD) og Pegida, og hvis fællesnævner er at anstifte frygt og vrede i befolkningen og komme med løsningsforslag, der sluttelig krænker menneskerettighederne, til dels er præget af åbenlys racisme og frem for alt er dette: totalt uegnet til at fjerne problemet.

I mellemtiden er det politiske klima mellem disse to lejre blevet ophedet, og tillige vanskeliggjort gennem en objektiv overbelastning af fællesskaberne og de utilstrækkelige kapaciteter til husning af flygtningene, i en sådan grad, at situationen i Tyskland er ved at kamme over. Hvis det skulle komme dertil, ville det, pga. Tysklands relative styrke, få skæbnesvangre konsekvenser for hele Europa.

Ingen slutning på denne krise aftegner sig; tværtimod, næsten dagligt kommer der en række anklagende billeder fra Middelhavskysten, det ene efter det andet, af lig af flygtninge, der er drevet i land, herunder spædbørn og småbørn, et spejlbillede af den mislykkede EU-politik, der i årevis ignorerede den katastrofe, der trak sig sammen som mørke skyer, og som frem for alt lod Grækenland og Italien stå alene med det. Officielt er alene i år 2.600 mennesker druknet, men det uofficielle tal er me-

get højere. Men det er ikke blot fortvivlede syrere, der sætter livet på spil for at undfly døden; millioner af mennesker i Afghanistan, Irak, Yemen, Libyen, i mange afrikanske lande eller flygtningelejre som i Tyrkiet, ser ingen fremtid og begiver sig af sted til Europa.

Der findes dem, som Frontex-chefen Fabrice Leggeri, der kræver oprettelse af udvisningsfængsler i de såkaldte 'hotspots' – brændpunkter – i Italien og Grækenland, for derved at forhindre flygtningene i at nå frem til EU's territorium via disse yderposter, eller at gribe ind over for menneskesmuglerne med Frontex-skibe, hvilket selvfølgelig indebærer en stor fare for flygtningenes liv. Forslag i samme spor kommer fra Markus Söder om at ændre grundloven for at indskrænke retten til asyl til bestemte kvoter – en klar overtrædelse af Genevekonventionen.

Menneskerettighedsorganisationer anser også indenrigsminister de Mazières asylpakke for forfatningsstridig og tillige fuldstændig uegnet til at løse problemerne med at håndtere vanskelighederne med flygtningekrisen, ikke mindst, fordi det forstærker flygtningenes panik over, at man vil smække portene i.

Det er ved at gå op for nogle, at denne flygtningekrise drejer sig om en folkevandring, der kan sammenlignes med de store migrationer i senantikken. Det er resultatet af en årtier lang, forfejlet politik i Sydvestasien fra Bush og Obamas side, som var bygget op på løgne, og af IMF's betingelsespolitik, som undertrykker økonomisk udvikling, og som med den resulterende fattigdom har skabt en grobund for terrorisme. Den idé, at man kan reparere denne situation, der er gået fuldstændig af

Redaktion: Tom Gillesberg (ansvh.); Michelle Rasmussen; Anne Stjernstrøm * KONTAKT OS:

Skt. Knuds Vej 11, kld. t.v., 1903 Frederiksberg C, tlf.: 35 43 00 33 * Eget tryk * Støt Schiller Instituttets arbejde:
Medlemskab: 1 år: 500 kr., 6 mdr.: 275 kr., 3 mdr. Intro: 100 kr. * Giro: 564-8408, Homebanking: 1551-5648408

hængslerne, ved at bygge en ny *Limes*¹ omkring Europa, og erklære Mellemøsten og Afrika for *Terrae Incognitae* (ukendte lande), således, som det blev foreslået i en bog fra 1991 af Jean-Christophe Rufin, »The Empire and the New Barbarians: North-South Rupture« (’Imperiet og de nye barbarer: Nord-syd splittelse’), er absurd og reflekterer blot deres fortaleres moralske og politiske bankerot. Skal billeder, på hvilke terroriserede flygtningebørn mellem NATO- pigtråd og tåregas er blevet ofre for en mislykket politik; skal skudte flygtninge og opskyllede lig, være »new normal«?

Med henvisning til fremmedfjendtlige Pegida-demonstrationer og brændende indkvarteringssteder for flygtninge, skrev *Die Welt*, at fr. Merkel kun ville overleve de næste to år, hvis hun fik flygtningeproblemet under kontrol. En fair vurdering, og dette så meget desto mere, som, at det transatlantiske finanssystem hvert øjeblik kan nedsmelte og den gigantiske derivatboble fordufte i et superkrak, hvilket bl.a. Glencore-krisen er en påmindelse om. Det burde være indlysende for ethvert tænkende menneske, at det kaos, det ville følge af et sådant krak, ville ødelægge samfundets fundament og tilintetgøre alle beregninger i flygtningespørgsmålet.

Løsningen er et helt nyt paradigme

Der findes en løsning, der først og fremmest kræver et helt nyt paradigme og en helt ny tankegang. Kun, hvis Ruslands, og nu også Kinas, militære operationer i Syrien og muligvis Irak følges op af et omfattende, økonomisk genopbygningsprogram, som virkelig udvikler området i Sydvestasien, der nu er bombet tilbage til stenalderen, og som giver de herlevende mennesker den fremtid, som de i øjeblikket ikke har, kan folkevandringen stoppes. Det samme gælder for Afrika.

Schiller Institutet har allerede i 2012 udarbejdet et udviklingsprogram for hele Sydeuropa, Sydvestasien og Afrika,² der byggede på tidligere udviklingsplaner. I 2014 udgav vores associerede nyhedsmagasin *EIR* rapporten »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«,³ hvori disse udviklingsstudier er integreret. Den grundlæggende idé er at udvikle hele Sydvestasien gennem et omfattende opbygningsprogram, hvor hele områdets karakter vil blive fuldstændigt forandret gennem projekter, der gør ørkenen grøn, ved storstilet afsaltning af havvand og andre moderne metoder til indvinding af ferskvand,⁴ såsom ionisering af atmosfærens fugt, og ligeledes

gennem opbygningen af integrerede infrastrukturprojekter, industri og landbrug, samt nye byer. Kun, hvis fattigdommen bliver fjernet, og frem for alt unge mennesker, og her frem for alt unge mænd, har et reelt fremtidsperspektiv, kan spørgsmålet om terrorisme besejres. Naturligvis må også de kendte kilder til finansiering af terrorismen, f.eks. gennem dyrkning af opium i Afghanistan og visse wahabi-»velgørenhedsorganisationer«, stoppes.

Det er indlysende, at et sådant paradigmeskift kun kan virkeliggøres, hvis alle områdets store naboer, altså Rusland, Kina, Indien, Iran, Egypten og europæiske nationer, og forhåbentlig også USA, samarbejder. Hvis folkevandringen fra Sydvestasien og Afrika skal stoppes, må geopolitik lægges på hylden og erstattes af menneskehedens fælles mål. Til disse mål hører sejren over terrorismen, der truer såvel Europa som Rusland, Kina, Indien og USA, lige såvel som nødvendigheden af at forhindre, at flygtningekrisen ryster fundamentet for det europæiske samfund.

Ved siden af dette udviklingsperspektiv må man selvfølgelig omgående gå i gang med at integrere de flygtninge, der allerede er ankommet til Europa. I Tyskland bor der i dag henved 45 millioner erhvervsduelige mennesker; i 2050 vil tallet kun være 29 millioner, og i flere andre stater hersker der en lignende situation. Integrationen af ny arbejdskraft er altså i vores egen interesse. Hvorfor skulle unge, arbejdsføre flygtninge ikke omgående inddrages i opførelsen af en halv million boliger i socialt boligbyggeri? Finansieringen kunne varetages af Kreditanstalt for Genopbygning, nøjagtig som under det tyske, økonomiske mirakel i årene efter krigen, og ville få de samme, økonomiske virkninger. Alene meddelelsen om et sådant initiativ, i forbindelse med en forlængelse af Den nye Silkevej til Sydvestasien og Afrika, ville fjerne den nuværende fortvivlelse og angst for fremtiden og give plads for, at der udbryder en optimistisk stemning.

De smålige skeptikere bør stille sig selv det spørgsmål, om de virkelig mener, at politikken over for Mellemøsten og Afrika kan fortsætte på denne måde i al evighed. På den positive side: gennem Kinas politik med Den nye Silkevej og præsident Xi Jinpings tilbud om et »win-win«-samarbejde om opbygningen af Den nye Silkevej eksisterer allerede rammerne for det her aftegnede perspektiv. Det faktum, at rapporten »Den nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« netop er udkommet i kinesisk oversættelse og ved præsentationen af bogen fik entusiastisk støtte fra ti repræsentanter for førende, økonomiske institutter, gør det klart, at der i dette perspektiv ligger en realistisk mulighed, omkring hvilken man kan regne med Ruslands, Kinas og Indiens samarbejde, for, at flygtningekrisen virkelig kan overvindes på en helt ny måde.

Denne chance skal blot gribes.

¹ Limes Germanicus var grænsen, der adskilte Romerriget fra de germanske stammer.

² Se den danske Specialrapport: »Et økonomisk mirakel for Sydeuropa, Middelhavsområdet og Det afrikanske Kontinent«, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=3301>

³ Se en udførlig, dansk introduktion af samme navn v/Helga Zepp-LaRouche, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=3777>

⁴ Se video, animeret grafik, dansk tekst: »Vand for Livet«, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=6560>